

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

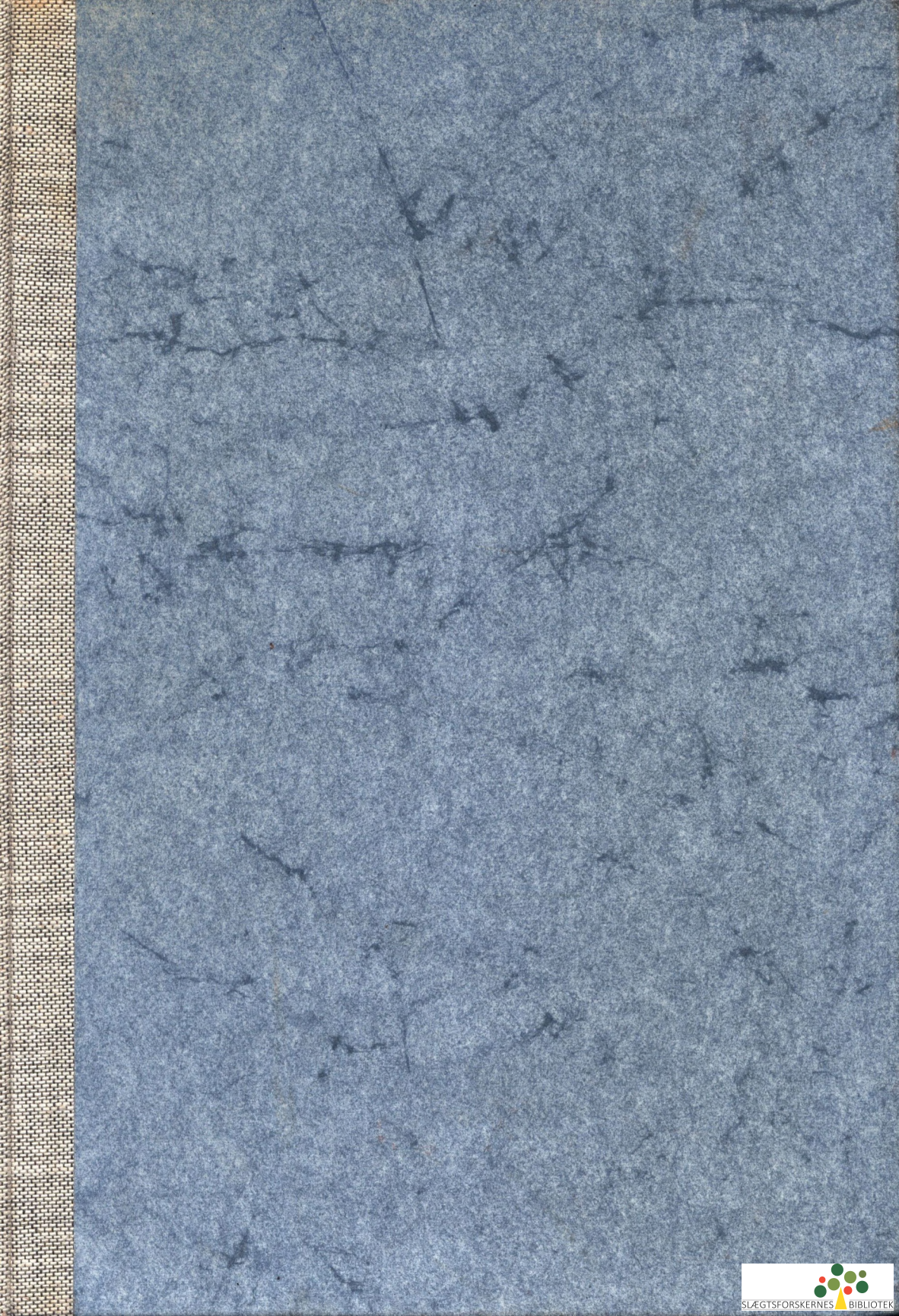
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

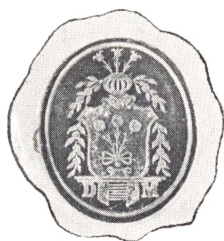
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

MOGENS, HANNE
OG
KIRSTEN MÜLLER'S

Aner II

Af D. MÜLLER

KØBENHAVN 1969

Forord

I 1957 udgav jeg et lille hefte: *D. Müller*: Mogens, Hanne og Kirsten Müller's aner. S. 1–47. I de tolv år, der er forløbet siden, har jeg samlet nogle supplerende oplysninger og billeder, som måske vil interessere børn og børnebørn.

GOTHERSGADE 140, EMBEDSBOLIGEN FOR PROFESSOREN I PLANTEFYSIOLOGI VED
KØBENHAVNS UNIVERSITET

KØBENHAVN, D. 31. JANUAR 1969

D. Müller

Fra venstre: Ulrik Müller (6 år), Claus Müller, Clara-Marie Müller, Kirsten Müller, Hanne Brandt, Detlev Müller, Peter Müller med briller, Mogens Müller, stående med skæg, Eva Müller, Niels Jacob Brandt. Foran 4 børn: Jens Ulrik Müller (4 år), Henrik Müller (14 år), Marianne Pernille Brandt (4 år) og Birgit Müller (5 år). Foto i embedsboligen for professoren i plantefysiologi, Gothersgade 140 – den 20. april 1969.

Mogens Possin Müller f. 22. okt. 1929 på Frederiksberg, gift (Bethlehems Kirken, København) 23. sept. 1952 med *Eva Grunnet Rasmussen* f. 6. marts 1933 i København, datter af redaktør Tycho Niels Juel Grunnet Rasmussen f. 4. juli 1894 i København, d. 8. sept. 1954 i København, og hustru Ellen Margrethe Larsen f. 19. nov. 1903 på Kalby Mark ved Næstved.

Børn: Peter Possin Müller f. 13. febr. 1953 i København
Henrik Possin Müller f. 22. juni 1955 i København
Birgit Merete Müller f. 14. nov. 1963 i København

Hanne Vibeke Müller f. 5. juli 1934 på Frederiksberg, gift (Skovshoved Kirke) 19. sept. 1964 med læge, dr. med. *Niels Jacob Brandt* f. 21. apr. 1929 i Nyborg, søn af landsretssagfører i Nyborg Otto Brandt f. 12. maj 1890 i Nyborg og hustru Olga Margrethe Vilhelmine Olsen f. 16. maj 1895 i Nykøbing M., d. 19. dec. 1950 i Nyborg.

Børn: Marianne Pernille Brandt f. 30. marts 1965 i Gentofte

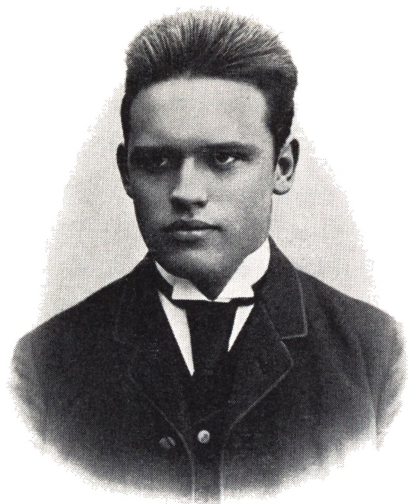
Kirsten Elisabeth Müller f. 2. juni 1939 på Frederiksberg, gift (Skovshoved Kirke) 16. sept. 1961 med disponent *Claus Müller* f. 22. sept. 1936 på Frederiksberg, søn af forfatteren Arvid Müller f. 2. apr. 1906 i København, d. 1. juli 1964 i Charlottenlund, og hustru Brita Bruhn f. 27. nov. 1909 i København.

Børn: Ulrik Müller f. 9. nov. 1962 i Charlottenlund
Jens Ulrik Müller f. 14. aug. 1965 i Usserød

S. 7.

ad 4/1. Frederik Müller's to år yngre broder, den yngste af de 9 børn fra Bryndum præstegård ved Varde, hed *Poul Müller* (1869–1893). Han skrev det berømte epigram om Holger Drachmann:

Levet, drevet, skrevet,
skiftet fra Fjende til Ven,
forlevet, fordrevet, forblevet
parat til at – skifte igen.

Poul Müller
f. 15. nov. 1869
d. 13. okt. 1893

Om Epigrammets historie har jeg skrevet følgende i Gads Danske Magasin 39, s. 391–392 (1945):

Det geniale epigram er skrevet af cand. mag. *Poul Müller* i 1892, Aaret før hans Død, og første Gang trykt i Dagbladet Dannebrog d. 2. Okt. 1892. Om dets Historie skriver Marius Kristensen, som boede paa Valkendorfs Kollegium samtidig med Poul Müller, i »Valkendorfs Kollegium efter 1865« følgende: »Et blad havde udsat en pris for det bedste epigram, og Poul Müller skrev da det bekendte om Holger Drachmann. (Her er Verset citeret). Han læste det op på læsestuen, men ville ikke indsende det, vistnok fordi han fandt det mindre retfærdigt end spidst. Vi syntes, at det var for godt til at gå i papirkurven, og en anden fik lov til at sende det ind under sit eget navn. Dermed brast mine forhåbninger om at vinde prisen, som jeg vel ikke havde vundet alligevel, skønt et af mine epigrammer ialfald nåede den ære at blive trykt. Verset om Drachmann sejrede stolt, og prisen tilfaldt indsenderen. Dette var vist juridisk korrekt, men alumnerne syntes næsten allesammen, at han burde have delt den med forfatteren.«

Den Fremstilling, som Marius Kristensen her har givet af Epigrammets Tilblivelse og mærkværdige Historie, er ganske i Overensstemmelse med Traditionerne i Familien, hvor vi altid har været klar over, at Epigrammet er forfattet af Onkel Poul.

Imidlertid har de ejendommelige Forhold ved Indsendelsen af Epigrammet og Forfatterens tidlige Død bevirket, at baade *T. Vogel-Jørgensen* og *P. V. Rubow* tildeler en anden Æren. *Vogel-Jørgensen* skriver (Bevingede Ord, 2. udg., 1945, sp. 359): »Kort Tid efter, at Bladet *Dannebrog* var begyndt at udkomme, udkrev det en Konkurrence om et kort Vers eller et Bonmot, som karakteriserede en dalevende Dansk. Det her citerede Vers fik Prisen. Det skulde karakterisere Holger Drachmann, der iøvrigt var Genstand for langt de fleste af de indsendte Bidrags Behandling. Den, der havde forfattet Verset var stud. mag. A. Hansen, som da boede paa Walkendorffs Kollegium (senere Overlærer i Randers), og som da blev opfattet som Straamand for Edvard Brandes – en Opfattelse, der skal have været ganske urigtig. Verset var givet i *Dannebrog* 2. Okt. 1892.«

Det kan tilføjes, at af de 326 Besvarelser omhandlede de 49 Drachmann og 47 Hørup. Det præmierede Epigram overgaar saa langt de 23 andre, som samtidig offentliggjordes.

Rubow har i sin nylig udkomne Bog om Drachmann praktisk talt samme urigtige Gengivelse af Epigrammets Historie som *Vogel-Jørgensen*. Yderligere tilføjer han for egen Regning den ubegrundede Paastand, at Verset blev offentliggjort for at drille Drachmann. Det forekommer mig derfor at være en naturlig Retfærdighedshandling at fastslaa, at det berømte Epigram om Drachmann er forfattet af Poul Müller, og at Marius Kristensens Fremstilling af Forholdene er den rigtige. Hertil skal endnu føjes følgende Oplysninger om Forfatteren, væsentlig efter *Hauch-Fausbøll* (1907):

Poul Müller blev født d. 15. Nov. 1869 i Bryndum som yngste Søn af Sognepræsten til Bryndum og Vester Nebel mellem Varde og Esbjerg Casper Christoffer Müller og Hedevig Margrethe f. Hovmand. 16 Aar gammel blev han i 1886 Student fra Horsens Latinskole. Fra 1/4 1889–1/10 1892 var han Alumnus paa Valkendorfs Kollegium og tog Skoleembedseksamen med Dansk som Hovedfag, Latin og Græsk som Bifag d. 20. Juni 1892 (ikke 1891 som *Hauch-Fausbøll* skriver). Derefter drog han paa Studierejse til Berlin og München, hvorfra han kom hjem dødssyg af Tuberkulose. Aftenen før han for at søge Helbredelse skulde rejse til Madeira, fik han en Blodstyrtning og døde paa St. Josefs Hospital i København d. 13. Okt. 1893.

Poul Müllers Interesser spændte vidt, fra Sanskrit og nordisk Filologi til dansk Litteratur. Epigrammet viser et aandeligt Slægtskab med Jens Baggesen, med hvem han vistnok selv har følt sig i Samklang. I hvert Fald efterlod han en stor Samling Originaludgaver af Baggesen, en Samling, som nu er i mit Eje.

I sit korte Liv, der var helliget Filologien, skrev Poul Müller kun dette ene Vers, men det vil til gengæld leve, saa længe Drachmann læses paa Dansk.

S. 9

ad 8/5. Balthazar Christensen's biograf Harald Holm skriver l. c. p. 7, at B. C. var født 26. febr. 1802. Ikke rigtigt. B. C. var født den 25. okt. 1802.

S. 14

ad 32/3. Søren Christopher Wiborg. Ifl.: Den gamle Majorinde fra Færgegaarden, Franziska v. Rosen f. Viborg (Memoirer og Breve 18, s. 1, 1913), sønndatter af Søren Wiborg, stammer Wiborg fra præsteslægter på Lolland.

S. 15

ad 32/18. Anna Langheim. Dbt. 27. nov. 1741 i Tønder. Nogle mener, at navnet er *Langhein*.

Anna Dorteia Kall f. Müller 1798–1864

S. 16

ad 64/1. Dirich Grubbe Müller, præst i Terslev. Dirich's broder var Jens Peter Müller, hørkræmmer på Kulturvet, matr. nr. 132. Han havde ved sparsommelighed og flid samlet sig en betydelig formue, som kom hans 11 børn til gode. Urtekræmmerens ene datter *Anna Dorteia Kall* skal som legatsstifterinde mindes her. Hun var født d. 23. maj 1798 i København og døde d. 23. aug. 1864 i København. Hun blev gift i Frue Kirke d. 27. okt. 1815 med sognepræst *Peter Rosenstand Kall* f. 18. sept. 1784

i København, død i Søllerød 22. jan. 1836. Han var søn af den kendte historiker, professor, etatsråd Abraham Kall (1743–1821) og Marie Anna Sophie Rosenstand-Goiske (1749–1825). Peter Rosenstand Kall blev teologisk kandidat d. 23. april 1804, ikke 20 år gammel, med udmærkelse. Han var præst i Ejby-Dåstrup fra 1814 til 1835, da han fik sognekald i Søllerød, men døde efter kun 4 måneders forløb d. 22. jan. 1836 og blev begravet på Søllerød Kirkegaard. Anna Dorthea Kall bekendtgjorde sin mands død i Adresse Avisen for 25. jan. 1836 med følgende ord:

»Natten mellem den 21de og 22de Januar 1836 døde min elskede Mand, Peter Rosenstand Kall, af et apoplektisk Tilfælde, i sit 52de Aar, faa Uger efter, at han havde faaet sit inderlige Ønske opfyldt, at blive kaldet til Sognepræst for Søllerød Menighed i Sjællands Stift, hvilket herved bekendtgjøres for Slægt og Venner af hans dybtsørgende Enke.«

Til minde om sin afdøde mand oprettede hun Kalls legat, stiftet 1866 med 300 Rd, nu 600 kr., hvis renter anvendes til vedligeholdelse af hendes og hendes mands gravsted, som findes på den ældste del af Søllerød Kirkegaard, nord for kirken tæt ved kørevejen ind til præstegården. Pastor Kalls gravsten har følgende indskrift:

Peter Rosenstand Kall, Sognepræst for Søllerød Menighed. Født den 18de September 1784. Død den 22de Januar 1836

Du kom – med ædel Virkelyst
Du saae – de kiære Barndoms minder
og vandt – paa Evighedens Kyst
Den Fred, som Siælen her ei finder

Anna Dorothea Kall blev begravet ved sin mands side. Gravstenen er ganske lille, og indskriften nu ulæselig. Der stod:

Til Støvet lagdes Støvet ned
Men Sjælen har en Evighed
I Gud vor Faders Rige,
Det Haab kan aldrig svige.

(Søllerød Bogen 1948, s. 39–41).

Anna Kall er omtalt i *E. C. Werlauf: Erindringer af mit Liv. Memoirer og Breve 13, 1910, s. 96 og 135*. Sidste sted står: »I Sommeren 1838–39 opholdt min Familie sig i længere Tid paa Friederichslund ved Dronninggaard, hos Mad. Kall, Enke efter min gamle Lærer Abr. Kall's ældste Søn, død som Præst i Søllerød. Hun er en høist elskværdig, forstandig og hiertensgod Kone, og jeg tilbragte der ogsaa af og til behagelige Dage. Hun var en Ungdomsveninde af min Kone.« – Anna Kall er også om-

talt i *Arthur Abrahams: Minder fra mine Forældres Hus*. 1894. Han skriver: »Min Tante, som var i Huset hos os, førte da også enkelte Personer derind. Det var mest ældre Damer, og jeg skal nævne nogle enkelte af dem. Der var Fru Kall, Enke efter Pastor Kall i Søllerød, og hendes Søstre, Frøknerne Møller. (De omtalte frøkener Møller var Christiane Jensine Müller, 1803–1876, og Eva Aletta Petrine Müller, 1808–1861, begge døde ugifte i København). Fru Kall's Mand var i Familie med gamle Abraham Kall, og jeg har ofte hørt hende tale om ham, Thorlacius og denne gamle Kreds af Professorer og Lærde«.

Anna Kall oprettede en række legater, urtekræmmerens guld; det ene – Anna Kall, født Müllers Legat – skal tilfalde en værdig og trængende enke og en værdig og trængende ugift pige, 130 kr. årlig til hver. Oprindeligt en stor sum, nu en liden skilling. Anna Kalls slægtninge på fædrene og mødrene side har forrett til legatet.

S. 17

ad 64/35 *Peter Langhein*, apoteker i Tønder, f. i Eidersted, dbt. 7. apr. 1706 i Tønder, d. 10. sept. 1743 i Tønder, gift 2. gang m. 64/36 *Abigael Schmidt* † 31. marts 1788 i Ribe, begr. 8. apr. i Tønder. Datter af rådmand i Tønder *Balzer Schmidt* (128/71)

S. 18

ad 128/70 *Elisabeth Arend*, dbt. 18. febr. 1680 i Tønder, begr. 5. marts 1732 i Tønder. – *Forældre til 64/36: 128/71 Balzer Schmidt*, rådmand i Tønder

S. 19

256/137 *Peter Langhein sen.*, apoteker i Tønder, g. 10. sept. 1654 m. 256/138 *Maria Lawrenzen*, begr. 26. marts 1683. – *Forældre til 128/70: 256/139 Wolf Arend*, vice-digegreve

S. 21

ad 1024/2 *Karen Nielsdatter* – skal være *Karen Arntsdatter*. Sml. note s. 37–38.

S. 25

ad 4/3 Aage A. Christensen (1863–1947) og hustru Clara Worm (1865–1929) havde 6 børn: *Sophus* f. 10. aug. 1897, † 19. febr. 1957 i New York, g. i USA med Lisbeth f. Edwards; frisør, ingen børn. *Dagmar* f. 23. aug. 1898, g. med gas- og vandmester Folmer Dalsborg i Helsingør; ægteskabet opløst; Dagmar antog så efternavnet Elmvad, søn Svend Dalsborg f. 7. nov. 1930. *Thyra Elmvad* f. 22. maj 1900,

d. 11. jan. 1944. Ugift. *Knud Aage Wigandt Balthazar Christensen* f. 23. febr. 1902, g. i USA med Genevieve Zdanovicz f. 20. okt. 1904, kaldet Jean; autoskadevurderingsmand i Chicago. *Clara-Marie* f. 31. marts 1903, g. med D. Müller, se Mogens, Hanne og Kirsten Müller's aner 1957, s. 6. *Poul Ludvig Elmvad* f. 29. juni 1904, d. 9. febr. 1946; ansat i Nordisk Genforsikring. Ugift.

S. 26

ad 8/2. Gengivelsen af Thorvaldsens Christus og de 12 apostle fik bedstefar og bedstemor til deres guldbryllup i 1897 af nevøer og niecer.

S. 29

ad 8/5 *Balthazar Christensen*. Omkring 1810 ejedes *Grøndal* af sukkerfabrikant Steffen Smidt, omtalt i *Tb. Overskou: Af mit liv og min tid*. Udg. 1915, s. 30 og s. 100–101. Balthazar Christensen var nær ven af godsejer Hans R. Carlsen, stifteren af Carlsen Langes Legatstiftelse (Dansk Skovforen. Tidsskr. 49, 4. 1964). Et par noter om Balthazar Christensen's 24 børn, alle døbt i Frederiksberg Kirke: 8 børn af 1. ægteskab med Oline Tønderine Ingeborg Græbe (2/5 1811–7/8 1843): *Christian Peter Christopher* f. 9/2 1836, cand. jur., løjtnant; faldt 19. marts 1864 ved Fredericia. *Julius Ferdinand Balthazar* f. 26. juli 1837, ingeniør i USA, druknet i Californien; ugift. *Augusta Marie Kirstine* f. 24. aug. 1838, d. 16. okt. 1920, gift m. Axel W. Kastrup, d. 1. marts 1903, proprietær i Sverige. *Pouline* f. 22. juli 1839, gift m. sin fætter Christian Christensen; udvandret til Australien. *Laura Eleonore* f. 27. aug. 1840; død ugift i USA. *Emilie Frederikke Elise* f. 12. juli 1841, gift m. cand. pharm. Wulff; udvandret til USA. *Emilie Oline* f. 26. juli 1842, d. 1. febr. 1923, gift m. stationsforstander i Fredensborg Michael Fr. Marquard, død 11. aug. 1874. – 1 død som nyfødt –. 16 børn af 2. ægteskab m. *Caroline Marie Olsen* (15/11 1823–26/5 1916): *Balthazar* f. 5. marts 1845, deltog som frivillig v. 17. regiment i 1864, blev meldt savnet ved Dybbøl d. 20. apr. 1864. I fangenskab i fæstningen Posen ved floden Warthe. 5. juli vendt tilbage og 22. juli tillagt grad af karakteriseret underkorporal. Tog senere til Vestindien og derfra til Utah, hvor han døde. *Christine Cathrine*, kaldet *Stine*, f. 16/2 1847, d. i Kbhvn. 1/1928, gift med urfabrikant Daniel Wilhelm Conrad Aagaard (1842–1884). *Anton* f. 6/3 1848, d. 25/2 1932, gift m. Emma Benzon; tømremester i Kbhvn. *Peter* f. 7/11 1849, d. 9/5 1926 i Kbhvn., kontorchef i fyrdirektoratet. *Christofine* f. 21/12 1851, d. 29/11 1945; gift 1873 med læge Torkild Andersen, Fredensborg, f. 10/5 1839, d. 5/11 1898. *Alfred* f. 10/1 1854, d. 24/7 1943; overretssagfører, folketingsmand (Blå Bog). *Laurits* f. 24/4 1858, død i USA, ugift. *Carl Edouard Rottwitt* f. 11/10 1861, død o. 1940

i Bahia Blanca; ugift. *Aage August* f. 19/3 1863, d. 26/12 1947; ejer af Skodsborg Søbad. Se Mogens, Hanne og Kirsten Müller's aner 1957 s. 7 og 25. *Olaf* (Einar Olaf) f. 13/11 1865, gift med fransk dame i USA. *Torben V. Balthazar-Christensen* f. 23/8 1868, d. 17/11 1955; dommer (Blå Bog). *Poul Ludvig Balthazar* f. 6/4 1871, d. 7/1 1931 i Sante Fé, Argentina; gift 1. gang med Maria Lidia, 2. gang med Lucrecia Romero. – Desuden 4 børn døde som små.

S. 31

ad 16/9 General Chr. Christensen. Den af Harald Holm i Sorø Amtstidende 72. Aargang, 2. Sept. 1886 omtalte dagbog er det desværre ikke lykkedes at finde. – Generalens gravsted på Skanderborg kirkegård er endnu 1966 bevaret. I. P. Trap skriver i sine erindringer fra 1814 følgende om general Christensen: »Jeg har personlig kjendt flere af disse hæderlige Officerer. Christensen † 1836 blev staaende ved Regimentet i en lang Række af Aar. Han var Fader til Captain Christensen af Søetaten, der blev Gouverneur paa Tranquebar og bortreves der 1832 ved en pludselig Død, og til den livlige, altid situationsgrebne meget ordrige Folkerepræsentant Balthazar Christensen, der en Tid lang var ansat paa Kysten i Guinea. En yngre Broder Julius Christensen, der hørte til mine Barndomsvenner, gik tilsøes, var »vel munter, medens han studerede til Styrmandsexamen i Kjøbenhavn, blev derpaa sat ombord af sin Broder, Gouverneuren, i en Americaner med tvingende Forbud mod at komme iland i 2 Aar, kom derefter som et »forbedret Menneske« til Indien, hvor han blev Skibsfører og skulde netop gjøre sin Lykke, da han bortreves af en pludselig Død. Jeg har tidt med Vemod erindret mig denne unge ufortrødne Gut. Oberst Christensen, i hvis Hus jeg i min Barndom ofte kom, havde flere Sønner og en Mængde Døtre, alle søde og røde, kun een bleg Rose fandtes iblandt dem, det var den lille Rikke. (Frederikke Henriette Christensen, f. 23. apr. 1804, d. 30. aug. 1834, gift 20. apr. 1831 med premierløjtnant ved Randers Dragoner Meyer, der faldt ved Isted 1850). I hendes første Barndomsaar havde Barnepiggen tabt hende ud af Vinduet, og hun havde der ved modtaget en Rystelse, der skadede hendes Sundhed, men forøgede hendes Skjønhed. Om Alle have deelt vor Opfattelse i Randers Skole, ved jeg ikke, men det ved jeg, at hun gjorde et »voldsomt« Indtryk paa os. Nogle droge dog itvivl, om ikke en anden Skjønhed i Byen stod over hende. Skolen delte sig i to Partier og vi gik løs paa hinanden med de forskjelligste Vaaben. Senere blev Frøken Christensen gift med Ritmester Meier af Dragonerne, der faldt, saa vidt jeg erindrer, ved Isted.«

S. 34

ad 32/3 Søren Viborg. (1753–1820) Familierne *Viborg* (Wiborg), *v. Rosen* og *Müller* er knyttet sammen med ægteskabs bånd. Den gamle majorinde fra Færggården

Tre slægtled: Hedevig Müller (1828–1916) og hendes søn Frederik Immanuel Müller (1867–1901) og hans søn Detlev Müller (f. 1899). Foto taget i Hamburg 1901, kort tid før Frederik døde af tuberkulose.

(Memoirer og Breve 18, 1913) Franziska v. Rosen f. Viborg (22. aug. 1833–10. febr. 1912) var sønnedatter af Søren Viborg (1753–1820), skriver, kroholder, møller i Sorø Mølle, og Christence Cathrine Müller, datter af Christian Müller (1712–1770), broder til min 2-tipper oldefader 64/1 Dirich Grubbe Müller (1713–1778), Præst i Terslev. – Franziska v. Rosen omtaler også 16/1 Diderich Grubbe Müller (1780–1845), præsten i Gram, min oldefader, som var gift med hendes faders søster Marie Dorothea Viborg (1793–1827), og to af Grampræstens sønner, tvillingebrødrene professor, undervisningsinspektør Niels Viborg Müller (1823–1903) og overlærer i Horsens Hans Nicolai Herløv Müller (1823–1903), som var min farfars yngre brødre. Den gamle majorindes yngste søn, toldassistent Carl Frederik Hermann v. Rosen (23. sept. 1860–25. febr. 1932) blev i aug. 1918 gift med Caroline Augusta Roed Müller (1883–1951), kaldet Ina, sønnesønsdatter af Grampræsten Diderich Grubbe Müller (1780–1845). Carl von Rosen og Ina havde 2 sønner, Wilhelm v. Rosen (23. febr. 1920–3. juni 1944) og ingeniør Carl Johan v. Rosen f .5. jan. 1923.

Den tredje forbindelse mellem familierne *Viborg, v. Rosen og Müller* er følgende: *Anna Vibeke Lange f. Schelbeck* (f. 2. apr. 1891), datterdatter af pastor *C. C. Müller* (1815–1899), ældste søn af Gram-præsten *Diderich Grubbe Müller* (1780–1845, se overfor). – Anna Vibeke blev 13. okt. 1917 gift med overlæge i Grindsted *Kaj Wiborg Lange* (1888–1944), søn af apoteker på Sundby apotek *Reinhold Lange* og *Vincentia Wiborg*.

ad 32/23 Christopher Græbe var kirkeværge for Helliggeist. Se A. Fabritius: *Mænd og Slægter i Helliggeist Sogn: I Helligåndskirken i København*. Udg. af B. Kornerup 1949 (s. 189).

S. 36

ad 256/183 Stadskirurg *Christopher Meyer* er nævnt i F. V. Mansa: *Pesten i Helsingør og Kiöbenhavn 1710 og 1711*, p. 44 og p. 56. Meyer havde vanskeligt ved at diagnosticere årsagen til de første 6 dødsfald på Lappen i slutningen af nov. 1710, de dødsfald, som indledte den største epidemi, der har hærget Danmark. Den egentlige »bubonpest« erkendtes vel også først i marts 1711. Christopher Meyer's navn på gravstenen i St. Marie Kirke i Helsingør er i Danmarks Kirker, Frederiksborg Amt s. 472 omtalt med følgende ord: Sekundær indskrift på skriftfeltets nederste del: »C. Meyer Anno 1740«. Christopher Meyer var kirurg og fik nov. 1713 skøde på jordbegravelse ved femte pille fra øst i midtergangen; herpå lå stenen over Willem Hybens, dvs. under Hybens' epitafium, nr. 4, i søndre sideskib.

S. 36–38

ad 1024/1–2. De følgende sider bringer billeder fra Aarhus Mølle. Møllegården er genopbygget i Den gamle By i Aarhus; det er dog ikke samme bygning, som Anders Possin, farbror til Anders Caspersen Møller i Næstved, byggede i 1581, men indskrifterne over de to døre ihukommer den gamle vandmølle.

Ifl. *Th. Hauch-Fausböll*: Slægten fra Maglemølle ved Næstved gennem 300 Aar (Vejle 1907) står der på epitafiet i Næstved St. Peder over Anders Caspersen Møller, at hans Kone hed Karen Nielsdaater – men i »Danmarks Kirker« står der, at navnet i 1759 er læst som *Karen Arens Daater*. Formentlig har Hauch-Fausböll ikke selv set epitafiet. Kun undersøgelser kan afgøre, om der i Næstved omkr. 1600 har levet en mand ved navn Arnts eller Arens.

Her følger nogle billeder, som har tilknytning til familien: Dels så mange autografer, som det har været muligt at finde frem til, dels 3 billeder fra Aarhus Mølle, genopbygget af Anders Possin omkr. 1581.

Hanne Brandt f. Müller
f. 1934

Ann Arbor, 23. februar 1967

med venlig hilsen

Kirsten Müller
f. 1939

Hanne Brandt

Kirsten Müller
Høsterkøb Byvej

2/2 Clara-Marie Müller
f. 1903

Clara-Marie Müller
1966

29. jan. 1967

2/1 D. Müller
f. 1899

Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole,
Plantefysiologisk Laboratorium

4/1 Frederik I. Müller
1867-1901
»Freundl. Gruss Ihr«
i brev til Lonny Scholz 1891

Rolighedsvej 23. København V.

Den 1. November 1948

Fremst. Grup
sh
F. Müller

D. Müller

Mogens Müller
f. 1929

Mogens P. Müller
Søsortvej 87, Fib.

4/2 Lonny Müller f. Scholz
1871-1952

Skrevet i villa »Possin«, Højbjergvej 1, ved foden af Højbjerg, vort barndomshjem,
som i 1967 blev jævnet med jorden, det altædende vejræs.

Birkerød, Højbjergvej 1, den 18 Januar 1945.

Lonny Müller

8/4 Bertha Scholz f. Schaudienst
1894-1914

Bertha Scholz

8/1 C. C. Müller
1815-1899

C. C. Müller
1882

8/5 Balthazar Christensen
1802-1882

»din uskrømtet hengivne og høiagtelsesfulde«, underskrift i
brev af 19. dec. 1846 til D. C. Monrad. - Original i Rigs-
arkivet blandt Monrads papirer.

*Den i høiagtelsefuld hengivne og høiagtelsesfulde
Balthazar Christensen*

128/3 Lyder Roed
1689-1759

Lyder Roed

4/3 Aage A. Christensen
1863-1947

Aage A. Christensen

Lyder Roed

8/2 Hedevig Müller f. Hovmand
1828-1916

»Kjærlig hilset fra gamle Bedstemoder H. Müller -
skrevet på Enghavevej 38, Holstebro i 1910

*Kjærlig hilset fra gamle Bedstemoder
H. Müller*

64/1 Dirich Grubbe Müller
1713-1778

Aerfølge Nr. 3 Norembs. No. 1741
D. Müller

16/1 Diderich Müller
1780-1845

*Lovord mig af J. Gustav Hall i Copen.
Juni 1835.*

D. Müller

S. 36. Ad 1024/1-2. Fra Anders Possin's Mølle ved Aarhus, nu i Den gamle By, Aarhus. Over døren står: Anno domini 1581 blef tbette mølbus efter kon. mait. befaling uphöged af erlig og velbödigh mand Erik Löcke til Skovfgard.

S. 36. Ad 1024/1–2. Fra Anders Possin's Mølle ved Aarhus. Over døren står: *Si deus pro nobis quis contra nos. Andris Possin 1581.* – Anders Posin overtog i 1581 for kongen istandsættelsen af den faldefærdige Aarhus Mølle. 1582 indberetter lensmanden, Erik Lykke, at møllen er færdig. Anders Possin var farbror til den Anders Caspersen Möller (1024/1) i Maglemølle, over hvem epitafiet i Næstved St. Peder er opsat.

*S. 36. Ad. 1024/1–2. Møllegaarden ved Aarhus Mølle, nu i Den gamle By, Aarhus.
Vandmøllen blev genopbygget i 1581 af Anders Possin.*

